

TORONYIRÁNY

XX. 32.

2026. augusztus 9.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 19. vasárnap

Augusztus 10. Szent Lőrinc diakónus és vértanú

Augusztus 15. Szűz Mária mennybevétele
(Nagyboldogasszony)

Jézus áll az evangélium középpontjában, mint minden jó adomány kiosztója, a kenyér és az ige adományozója. Aztán jön az apostolok köre. Ők mellette állnak és továbbadják az ő adományait, ők Jézus meghosszabbított karja. A nép köréje telepedik és örül jelenlétének. Jézus pedig az égre tekint, amikor áldást mond. Jézust azt teszi, amit „az Atya rábízott” (Jn 5, 36). Ő már nem közvetítő, mint Mózes volt. Ő maga az adományozó és az élet forrása.

Ez az egyház tapasztalata, amikor összejön az eucharisztia megünneplésére. Így élnek Istennel közösségben és semmi szükségét nem szenvednek azok, akik Isten országának királyi menyegzős lakomájára hivatalosak. Istentől jó a túláradó és teljes irgalom. Csak nála csillapodik az ember éhsége és teljesedik minden vágya.

Wolfgang Trilling

Az Imaapostolság szándékai:

A városok evangelizációjáért – Imádkozunk azért, hogy a nagyvárosokban, melyeket gyakran a névtelenség és a magány jellemez, új utakat találjunk az evangélium hirdetésére, felfedezve a kreatív közösségépítés új útjait is.

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 55,1-3** Isten a valódi értékek ingyenes forrása.
- 2. Róm 8,35-37-39** Mindenen diadalmaskodunk az által, aki szeret minket.
- 3. Mt 14,13-21** Jézus bőségesen juttat ételmet az őt hallgató tömegnek, akik közül sokakat meggyógyított, és egész nap tanított.

Az első kenyérszaporítás

A kenyérszaporítás helyszínét egyik evangélista sem adja meg pontosan, éppen azért vitatják is a helyet. Mindenesetre a Galileai-tó partján keresik a helyet, mert Jézus bárkával hagyta el az előző színhelyet. Az evangélium a városokat sem nevezi meg, ahonnan özönlik a tömeg Jézushoz. A partmenti városok lehettek. Ennek megfelelően a „puszta hely” is a városok és falvak mellett volt. Nem olyan értelemben puszta, mint a pusztaság, hiszen fűre telepedtek, hanem „elhagyatott”. A szentföldi hagyomány Kafarnaumtól délre et-Tabghában mutatja a kenyérszaporítás emlékére emelt templom romjait, a Galileai-tó nyugati partján. A német katolikusok 1980-82 között új templomot építettek a mozaikpadló védelmére. Az evangéliumi leírások azonban inkább a keleti partnak felelnek meg, mert Jézus átkelt a tavon. De az evangélium kifejezetten nem említi a keleti partot. Lk 9,10 szerint valahol Bethsaida környékén volt a „puszta hely”, tehát mindenképpen a keleti parton. A kérdés nincs eldöntve a mai napig. Jézus megkönyörül a tömegre és meggyógyítja betegeiket. Az Atya irgalmának gyakorlásáról nem feledkezik meg. Messiási módszere éppen az, hogy Isten szeretetének kimutatásával kelt hitet az emberekben. Csodái tehát nemcsak az észhez szóltak, hanem a szívhez is. Annál nagyobb volt a felelőssége azoknak, akik nem hittek neki. Az evangélisták kiemelik, hogy a tömeg élelem nélkül indult útnak. Ebből következik, hogy nem számítottak hosszabb elmaradásra. Nem gondolták, hogy Jézus tanítása annyira lekötötte őket. Az öt kenyér és a két hal még Jézusnak és a tizenkettőnek sem lett volna elég. A kenyér és a hal a galilai halászok szokásos eledele volt. János árpakenyeret említ, ami a szegények kenyere volt. Zsidó szokás szerint áldást kellett mondani étkezés előtt. Itt Jézus eljárását olvasva az utolsó vacsora jut eszünkbe. Az evangélista tudatosan a közismert utolsó vacsorai kifejezésekkel jeleníti meg itt Jézus háláadását. Ezzel is jelzi, hogy a kenyérszaporítás az eukarisztia rendelkezésének előképe. Ahogy Jézus testi táplálékot adott, ugyanúgy fog adni lelki táplálékot is. Minden apostol egy kosárra szedett össze a maradékból. Ezért volt tizenkét teli kosár. Sokan jelképet látnak a tizenkettes számban: a 12 kosár maradék, Izrael 12 törzsének szól, míg a második kenyérszaporítás hét kosár maradéka a pogány népeknek szólna, mert Józsuének a zsidó honfoglaláskor hét pogány népet kellett kiűznie a Szentföldről (Józs 3,10). Ezen kívül a második kenyérszaporítás helye közel volt a pogányok lakta vidékhez. Valószínű, hogy mind a tizenkettes, mind a hetes számban van jelkép, de ma már nehéz az igazi utalást kitalálni.

A maradék összegyűjtése jelen esetben azt jelzi, hogy Jézus majd az eukarisztiában testével táplálja Izraelt és a pogány népeket, illetve a belőlük alakult egyházat, azért abból semmi sem mehet veszendőbe. Nem kell azon vitatkozni, hogy honnan vették a kosarakat az apostolok. A kosár mértékegység is volt, ezért a szöveget így is lehet olvasni: tizenkét kosárnyi maradékot szedtek össze. Sokan az ötezer férfit is túlzó számadatnak, illetve jelképnek tekintik. A szájhagyomány különben is hajlamos arra, hogy növelje a számokat. A szám növelése vagy csökkentése azonban nem érinti a csoda lényegét. Az apostolok nem számolták meg a tömeget, így a szám mindenképpen csak hozzávetőleges. Máté a leírásban nem említi a tömeg csodálkozását. Ebből is látszik, hogy nem a csoda a lényeges az evangélista számára, hanem a benne rejlő tanítás: a kenyérszaporítás az eukarisztia előképe. Jézus csodálatos módon fogja táplálni őket. A kenyérszaporítás bizonyos módon elővételezte az utolsó vacsora lakomáját. Az pedig előképe volt az „örök élet lakomájának”, a mennyei boldogságnak. A mennyek országát a példabeszéd is ünnepi lakomához hasonlítja (22,1-14). János evangéliuma kifejezetten kapcsolatba hozza a kenyérszaporítást az eukarisztiával. Nála ugyanis Jézus a kenyérszaporítás után mondja el hosszú beszédét az eukarisztiáról (Jn 6,22-71), amelyben kifejti a csoda jelentését is. De Máténál is világos az utalás: Jézus ugyanazokkal a szavakkal ad hálát a kenyér fölött, mint az utolsó vacsorán: kezébe vette, föltekintett az égre, megáldotta, megtörte, odaadta tanítványainak. Az előképes jelleg abból is látszik, hogy Jézus tanítványaira bízta a megsokasodott kenyér kiosztását, mint ahogy az utolsó vacsorán is rájuk bízta az eukarisztiát.

Jakubinyi György

Jézus tetteiben (misztériumaiban) nagyon gyakran összevegyülnek a természetes és a természetfeletti vonások. Itt Jézus jóllakatja az éhezőket egy nagyszerű csodajel, a kenyérszaporítás által. Ugyanakkor, amikor a földi éhséget csillapítja, lelki eledelt, az örök élet kenyerét nyújtja nekik. Ezeknek a „kettős” jelentésű eseményeknek a fő mondanivalója az, hogy Isten az egész élet Ura és Gondviselője, s Jézus nem valami absztrakt, lelki országot hirdetett meg, amikor Isten országát hirdette. S az üdvösség sem valami földi élettől elvonatkoztatott szellemi valóság, hanem az ember természetes és természetfölötti életét felölelő isteni ajándék. Ennek következtében Jézus csodáit nemcsak isteni jelnek szánta, hanem emberi segítségnek is. Valóban meg akarta gyógyítani a betegeket, valóban megszánta az éhezőket, igazában kedvelte a szegényeket és gyermekeket stb. S ha az ő követségében járunk ebben a világban, az irgalmasság és a szeretet cselekedeteit kell gyakorolnunk. Az ún. lelki életet nem lehet elválasztani a teljes emberi élettől. „Ti adjatok nekik enni” – ezt parancsolja Jézus apostolainak. Ez a parancs azóta is kötelez minden keresztényt, ha éhezőket lát, vagy csak tudomást szerez róluk. Korunkban túlonult nagy az éhező emberek száma. Az emberiségnek csak 20 %-a jut rendes és elegendő táplálékhoz. A többi éhez, nincs elegendő ennivalója, és sokan éhen is halnak. Nem kell-e szegyenkeznünk, nekünk keresztényeknek elsősorban, emiatt? Persze a környezetünkben, közel és távol nincsenek éhezők. Ezért aztán könnyen elfeledkezünk a milliőről, akik rosszul tápláltak. Ha ezekre a tényekre gondolunk, jobban megsejtjük, miért kenyér „színében” maradt köztünk Jézus. „Az egyetlen forma, amelyben Isten megjelenhet egy éhezőnek, a kenyér alakja” – mondotta Gandhi. Ha az örök élet kenyerével táplálkozunk, eszünkbe kell hogy jusson a mindennapi kenyér is, a földi élet kenyere. Szívesen, jézusi lelkiülettel segítsünk mindenkori a nélkülözőkön, a szegényeken, általában a segítségünkre rászoruló embereken.

Csanád Béla

Gyermek, szülő, nevelés (18.)

Elég a káromkodásból!

Tisztasági hadművelet

Egy édesanya levelet írt Marcello Bernardinak, a híres gyermekorvosnak: „Esténként a férjemhez gyakran jönnek látogatóba a barátai, és ilyenkor bizony sok csúnya szó és káromkodás is elhangzik. Négyéves kisfiunk pedig nem csak hallja mindezt, de olykor ismételteti is. Mit tegyek? Rosszul viselkedik a férjem?”

Lássuk a választ. „Igaz van a feleségnek, és bizony nincs igaza a férjnek és a barátainak. Kétszeresen is tisztelet kérdése az egész. Tisztelet minden ismeretlennel szemben, mint például Isten, akivel kapcsolatban sértő szavakat használnak. Civilizált ember nem sérteget senkit, pláne nem olyanokat, akiket nem ismer. Mert ha az olyan ember, akit ismer, esetleg meg is érdemli, hogy sérteggessék, az olyan valaki, akit nem ismer, könnyen lehet, hogy egyáltalán nem érdemli meg.

Konkrétabban és kevésbé teologikusan aztán ott van a gyermekkel szembeni tisztelet. Akivel szemben, és akinek a jelenlétében mindig szépen, civilizáltan és elfogadható módon kell beszélnünk. Káromkodást és egyéb csúnya szavakat soha nem használhatunk a gyermekek jelenlétében. Soha, semmilyen körülmények között. Nemcsak azért, mert figyelünk kell rá, hanem azért is, mert minden, amit mondunk, az ő számára tanulás forrása és tapasztalat, úgyhogy ha azt akarjuk, hogy civilizált ember módjára viselkedjen, akkor legelőször nekünk kell úgy viselkednünk. A gyermek minden szavunkat és minden mozdulatunkat felhasználja saját egyéniségének felépítéséhez.

Nagyon konkrét véleményem van a kérdésről: gyermekek jelenlétében nagyon oda kell figyelnünk arra, hogyan beszélünk. És nemcsak ami a csúnya szavakat illeti, de a nyelv egyéb minőségeit is. Ha azt akarjuk, hogy a gyermekünk teljes mértékben birtokolja ezt a hatalmas fegyvert, ami maga a nyelv, akkor soha ne felejtjük el, hogy a fegyver darabjait tőlünk kapja.

A „Mozart-szindróma”

Miért van bennünk az a nagy rohanás, hogy siettessük a gyermek fejlődését: hároméves korában elkezdjük olvasni tanítani, négyévesen számolni, ötévesen írni, hatévesen hangszeren játszani...? Adjuk át a szót Adriano Ossicininek, a gyermek neuropszichiáternek és pszichoanalitikusnak, aki már az ötvenes években sokat foglalkozott a kiemelkedően tehetséges gyermekekkel.

Ossicini professzor óva int azoktól a veszélyektől, amelyeknek kitesszük a gyermekünket, ha mindent az értelmi fejlődésére alapozunk, és csak azt vesszük célba. Ha mentálisan túl nagy nyomás nehezedik rá, az nagyon súlyos kiegyensúlyozatlanságot hozhat létre a gyermek intellektuális és érzelmi fejlődése között. „A mai gyermekek – állítja a professzor – sokkal több mindent és sokkal gyorsabban tanulnak meg. Olyan gyorsuló ütemben, amivel az érzelmi fejlődésük nem tud lépést tartani.

És ez a kibillent egyensúlyi helyzet csak egyre súlyosabbá válik azoknál a gyermekeknél, akiket még hajtának is, hogy még gyorsabban és még többet tanuljanak annál is, mint ahogy ez eleve történik.” „Ha mindenben és mindenkor az értelmi fejlődést tartjuk a legfontosabbnak – fűzi hozzá Anna Maria Battistin pszichológusnő -, akkor elfelejtjük a gyermek alapvető szükségleteit, amelyek pedig az érzelmekkel kapcsolatosak. A megismerés és a tanulás terén is sokkal nagyobb szüksége van a fantáziára, a képzeletére és a játékra, mint a logikára és a racionalitásra. Üresen hagyjuk a szívét, hogy a lehető legjobban megtöltsük az agyát. A könyvet a játék helyett adjuk a kezébe, a tanulás a fantázia megmozgatása elől veszi el az időt. Mintha a játék idővesztés lenne. És elfelejtjük, hogy egy gyermek, aki nem játszik, nem is gyermek: kis felnőtt, akinek soha nem volt gyermekora.”

Ugyanezen a véleményen van a gyermekkor összes többi kutatója, Amerikában éppúgy, mint Európában, Bruno Bettelheimtől kezdve Berry Brazeltonon át Benjamin Spockig. „Vigyázzunk azzal, hogy az intelligencia korai fejlődésére helyezzük a hangsúlyt” – mondják. „Hatalmas árat fog fizetni mindezt érzelmi fejlődése szempontjából, és pszichológiai kiegyensúlyozatlanság és szenvedés lesz a vége.”

Valóban, nagy nap lenne a gyermekek számára, a felszabadulás és a fellélegzés napja, ha minden szülő megszabadulna a „Mozart-szindrómától” (Mozart csodagyermek volt, és hétévesen már szimfóniákat írt).

EGY CSIPETNYI VIDÁMSÁGOT!

- Gondolatok
„Tegnap a papa kicsit összekapott a mamával, mert nem vasalta ki megfelelően az ingeit. Ma a mama kapott össze egy kicsit a papával, mert égve hagyta a garázsban a villanyt. Így aztán most döntetlenre állnak.”
- Kérdés
Gyermek az anyjához: Mamikám, most, hogy elvégeztél egy főzőtanfolyamot, most is kell majd imádkoznom evés előtt?
- Gyermekek egymás közt
Két gyermek beszélget a játszótéren. Az egyik ezt meséli: Az én mamámnak gyönyörű hosszú szőke haja van, és képzel el, annyira értékes, hogy úgy vigyáz rá, hogy esténként mindig leveti.
- Fogókúra
- Nem tudom elviselni a férjemet! Annyira fel tud idegesíteni, hogy nem tudok enni, és csak fogyni és fogyni.
- Akkor miért nem hagyod ott?
- Még megvárom, amíg ötvenöt kiló nem leszek!
- Koraérettség
- Mit kérsz a negyedik születésnapodra? – kérdezi a mama a kislányát.
- Fogamzásgátló tablettát! – válaszol a gyermek.
- Jézusom, miket beszélsz?! – kiált aggódva a mama.
- Igen, mert már van négy babám, és nem akarok többet.

(Folyt. köv.)

Pino Pellegrino

Vasárnapi jegyzet

A királyné verse

1867-ben Gödöllő királyok által (is) meglakott rezidenciáját a királyok igényeinek megfelelően alakították át. A színházterem vendég és személyzeti részévé vált. Az uralkodó család főleg ősszel és tavasszal lakott Gödöllőn – több hónapig. Mivel itt az udvari etikett engedett a szabályokból, Ferenc József érezhette, hogy kevésbé nyomja a felség súlya. A királynénak pedig ez volt a kedvenc kastélya. A múzeumból kilépő (1996-ban nyitották meg) egyenesen a méltóságot és egyszerűséget sugárzó Erzsébet (Sisi) királyné álló alakú szobrához menjen – egyetlen szál virággal. Hozzá, aki mindenkinek a szeretett császárné, a négygyerekes családjának volt, a különc asszony, a világutazó és – költőnő. Alig 17 évesen kötött házasságot 24 éves unokatestvérével, a császárral. 1854. április 24-én vezette oltárhoz a vőlegénye. Ebben a hónapban írta meg azt a versét, amely visszavágódás a bajor hegyek közé, a szabadság természetvilágába. Több verse maradt fenn, mégis a szobor előtt az az egyetlen az emlékeztető, amelynek ezt a címet adta: „Ő bár csak királyt adhatnék néktek...” Ismeretes, hogy Magyarország és a császári udvar kibékülésében tevékenyen részt vett. 1866-ban ezt mondta Andrássynak: „Ha Olaszországban rosszul mennek a császár dolgai, nagyon fáj, de ha Magyarországon mennek rosszul, az engem megöl.” Akkor már jól tudott magyarul, ismerte a történelmünket, irodalmunkat. Hazánk szeretete vezette iménti versében is. Érdemes minden sorát ide jegyezni:

Ó, Magyarország, szép világ!
Tudom én, élsz gyötrő láncon.
Úgy levonnám én rabigád,
Kezem, lásd, nyújtani vágyom.

Haza, s szabadság: sok dalia
Ezekért ért oly bús véget.
Kötélünk bár fonódna ma,
Királyt adhatnék néktek!

Magyar hadd lenne, hadd e-honbeli hős
Vas a karja, tiszta a híre,
Derék értelmű férfi, erős,
S csak a földért verne a szíve.

Alkotna szabad magyar hazát,
Örökre – legyőzve az átkot!
Itt osztaná örömet-bánatát,
Így lenne hű királytok!

Nem műkedvelő asszony strófái ezek, hanem igazi tehetségé, a kor stílusában. Verseit 1890-ben elzáratta. Meghagyta, hogy 60 év múlva vegyék elő, ami 1950-ben megtörtént. Érzelmek, vívódásai vannak jelen a versekben és hite, igazi istenélménye.

† Tóth Sándor

hírek információk

Július 10-én, pénteken tragikus hirtelenséggel elhunyt Fábán Tamásné, a Szeged-Csanádi Egyházmegye vezető munkatársa. Temetése augusztus 5-én, szerdán 10 órakor kezdődik az algyői temetőben. Az érte felajánlott gyászmise a temetést követően 11 órakor kezdődik az algyői Szent Anna templomban. Nyugodjék békében!

Július 20. és 31. között jubileumi, 30. alkalommal rendezték meg az ÁGOTA Tábor Tass Alsószenttamáson, ÁGOTA Falván. A kéthetes program során csaknem 800, gyermekvédelmi gondoskodásban élő fiatal táborozhatott biztonságos, szeretetteljes közösségben. A résztvevőket több száz önkéntes, valamint gyermekvédelmi és mentálhigiénés szakember segítette. A táborban a kapcsolódás mellett kiemelt szerepet kapott a közösségépítés, az önbizalom erősítése és a lelki feltöltődés. A gyermekeket számos élményprogram, sport, kézműves foglalkozás, kulturális esemény és terápiás lehetőség várta. Az ÁGOTA Tábor három évtizede nyújt felejthetetlen élményeket és megerősítő emberi kapcsolatokat azoknak a fiataloknak, akiknek életében különösen fontos a biztonságot és elfogadást adó közösség megtapasztalása.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nyáresti kulturális programsorozatának következő előadására augusztus 6-án, csütörtökön 19 órakor kerül sor a plébánia nagytermében. Az est témája: Könyvkiadás ma – bemutatkozik a LAZI kiadó. Az előadást Lázár István egyetemi docens, kiadóvezető tartja.

Augusztus 7-én, elsőpénteken a Székesegyházban a 18 órai szentmisét követően Jézus Szíve litánia imádság kezdődik. Mindenkit szeretettel várnak.

Orgona és harsona különleges találkozója várja a közönséget augusztus 7-én 20 órától a Székesegyházban, ahol az OrgonaPont Fesztivál keretében Szotyori Nagy Gábor orgonaművész és Gyivicsán György harsonaművész ad közös koncertet. Az est műsorán a barokktól a francia romantikán át egészen a filmzenéig ívelő válogatás szerepel, többek között Alexandre Guilmant, César Franck, Liszt Ferenc és James Horner műveivel. A koncertre a belépőjegy 5.900,- Ft, diákok és nyugdíjasok 10 százalékos kedvezménnyel válhatnak jegyet. Jegyek a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában, a Ticket Express jegyirodáiban, a koncert előtt a helyszínen, valamint online a Jegymester oldalán vásárolhatók meg.

A tápéi Szent Mihály Plébánia szervezésében buszos zárandoklatot indul nemzeti kegyhelyünkre, Mátraverebély-Szentkútra Nagyboldogasszony főünnepén, augusztus 15-én. A hazafelé vezető úton a résztvevők felkeresik a Fallóskúti Kegyhelyet, ahol közösen elimádkozzák a keresztutat. Jelentkezni Máté János szeged-tápéi plébánosnál lehet a tápéi, petőfitelepi vagy az algyői plébániákon 9.000,- Ft utazási költség befizetésével. További információ a 06-70/309-5502-es telefonszámon kérhető. Indulás augusztus 15-én, szombaton reggel 6 órakor a tápéi Szent Mihály templom elől, 6.10-kor pedig a petőfitelepi Jézus Szíve templom elől. Az autóval érkezők számára mindkét templom környékén ingyenes parkolási lehetőség biztosított. A szervezők minden érdeklődőt szeretettel várnak.

A Szegedi Dóm Árpád-házi Szent Margit Imaköre Magyarország fővédőszentje, Szent István apostoli király szentté avatásának évfordulóján imára hív minden jószándékú embert hazánkért. Augusztus 20-án, 13.30-tól a Dóm szentségi kápolnájában a résztvevők különleges rózsafüzér imádságokkal és énekekkel kéri a Boldogságos Szűz, első szent királyunk, felesége Boldog Gizella valamint fia, Szent Imre oltalmát Magyarország számára. 17 órakor az Árpád-házi Szent Margit Imakör szokásos imaórája kezdődik. Bárki bármikor, akár hosszabb, akár rövidebb időre bekapcsolódhat. Aki teheti, hozzon magával Hozsanna imakönyvet. Szeretettel várnak mindenkit a szervezők.

A Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium és a Szegedi Dóm Látogatóközpont közös szervezésében megvalósuló „Barna hajnalok – Szentandrassy István festőművész vándorkiállítás” című tárlat augusztus 30-ig díjtalanul megtekinthető a Látogatóközpontban. Szentandrassy István a kortárs magyar roma képzőművészet kiemelkedő alakja, Kossuth-díjas festőművész volt. Műveiben a roma kultúra, az emberi sorsok, valamint a spiritualitás és a hit kérdései egyaránt hangsúlyosan jelennek meg.

Összeállt a Dóm Művészeti Szalon 2026/2027-es évadának végleges műsora. A nyolc előadásra szóló bérlet ára: 47.000,- HUF/fő. Vásárlási szándék jelezhető a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címre írt levélben, telefonon a 06-20-330-5628 vagy a 06-20-220-7227 elérhetőségeken, vagy személyesen a Látogatóközpont jegypénztárában.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató folyamatosan indít nevelőszülő képzéseket az ország különböző pontjain. A nevelőszülői élet iránt érdeklődők a szentagota.hu oldalon kaphatnak további tájékoztatást.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.